

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 10336

гр. София, 16.03.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в
закрито заседание на 16.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

като разгледа дело номер **9034** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 176а АПК.

С Решение № 5638/11.02.2026 г. Съдът отмени по жалбата от Н. Т. С. – професор в Отдел „Информационни системи и защита на информацията“, в Института по отбрана „Проф. Ц. Л.“, при Министерство на отбраната издадената от директора на същия институт ЗАПОВЕД № 407/08.08.2025 г., с която на оспорващия, на основание чл. 248, вр. чл. 244, т. 1 от Закона за отбраната. С нарочни мотиви от съдебното решение Съдът прие, че въпреки уважаването на жалбата, на подателя я не се дължи присъждане на адвокатско възнаграждение. Мотивите са следните: „Претенцията на жалбоподателя за възстановяване на разноските му за заплатено на адвоката възнаграждение по принцип би била основателна (чл. 143, ал. 1 АПК), но само ако бе представено доказателство за заплащане на такова. С жалбата е представено само пълномощно (л. 13 от делото), в което не е включен и текст, удостоверяващ плащане/получаване на сумата от 2 500 лева, която е посочена в представения списък по чл. 80 ГПК (л. 125). Доказателство за плащане на сумата не е представено и с писмената защита“.

С молба от 02.03.2026 г., в срока за обжалване на съдебното решение адвокат В. Б. е заявил желание Съдът да измени решението си в частта за разноските. Адвокатът, като съобразил цитираните по-горе констатации за липса на доказателства, за заплатено адвокатско възнаграждение е представил с молбата за първи път: Договор за правна защита и съдействие, от 02.02.2026 г., според който Н. Т. С. е заплатил на адвоката 1 500 лева по банков път и 1 350 лева в брой; платежно нареждане от ОББ.

Ответникът е заявил на 12.03.2026 г. възражение, във връзка с молбата на жалбоподателя.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД приема, че молбата за изменение решението, в частта за разноските е процесуално допустима, но е неоснователна.

Приложим за случая е специалният ред, уреден с разпоредбите на чл. 176а АПК, в сила от 05.08.2025 г., т.е. – преди постановяване на Решение № 38807/21.11.2025 г. и нормата на § 40 ПЗР на ЗИД АПК (ДВ, бр. 63/2025 г.) не е приложима. Освен това, независимо че в съдебното решение липсва диспозитив, с който Съдът отказва да присъди адвокатско възнаграждение в полза на

жалбоподателя, искането представлява именно такова, по смисъла на чл. 176а АПК, но не и за постановяване на допълнително решение, по см. чл. 176 АПК, понеже (каза се) са налични изрични мотиви за недължимост на такова възнаграждение.

Мотивите на Съда да откаже присъждане в полза на Н. Т. С., на адвокатско възнаграждение са пределно ясни и се основават на констатации, въз основа на коментиранияте и налични в делото доказателства, а именно – представено с жалбата пълномощно (л. 13 от делото), в което не е включен и текст, удостоверяващ уговаряне/плащане/получаване на сумата от 2 500 лева, която е посочена в представения по време на съдебното заседание на 02.02.2026 г. списък по чл. 80 ГПК (л. 125). До приключване на устните състезания пред Съда не са представените приложения към молбата от 02.03.2026 г. Договор за правна защита и съдействие, според който Н. Т. С. е заплатил на адвоката 1 500 лева по банков път и 1 350 лева в брой; платежно нареждане от ОББ. Недоказването, че към приключване на устните състезания пред Съда жалбоподателят е направил разноски за адвокатско възнаграждение не ангажира Съда с последващо представените такива, от които договорът за правна защита няма достоверна дата на съставяне. Горните мотиви намират подкрепа и в диспозитива по т. 1, т. 2 от Тълкувателно решение № 6, от 06.11.2013 г. на ВКС по тълк. д. № 6/2012 г., ОСГТК. Според т. 2 „страната следва да представи списък за разноски по чл. 80 ГПК, дори когато е направила само един разход в производството, за който е представено доказателство“.

С оглед изложеното и на основание чл. 176а АПК, Административен съд София – град, 14^{-ти} състав,

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата от 02.03.2026 г., от адвокат В. Б., като пълномощник на Н. Т. С., за изменение на Решение № 5638/11.02.2026 г., по адм. дело № 9034/2025 г., в частта за разноските.

Определението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: